

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

A gyulai választás.

(Gyászének egy elveszített függetlenségi kerületről.)

Nem akartuk szóvá tenni ezt a választást, annyival inkább nem, mert a helybeli függetlenségi párt néhány tekintélyes tagjának vélekedése szerint, saját szennyünket, piacra hurezolni nem szabad. Én azonban úgy vélekedem, hogy ha ez a szenny már piacra került *s ott már mindenki róla beszél*, akkor az én hallgatásom a megtörtént dolgot jóvá nem teszi. Hiába dugjuk fejünket strucz módra a homokba, a gyulai kerület azért mégis elveszett. A hallgatásnak részünkről olyan lenne a színezete, mintha nekünk különös kedvünk telnék a függetlenségi Csóri táborának czivódásában, vagy pláne egyetértenék vele. Szólnunk kell már azért is, hogy felemeljük tiltakozó szavunkat az örökös torzsalkodás ellen, mely a legjobb erőke. leköti és a függetlenségi pártok akezióját hitvány személyeskedésre fecséri.

Bizonyos az, hogy hazánk függetlenségét nem azok vivják ki, kik ádáz haraggal rontanak egymás becsületére, kiknek kezében az író toll, az egyéni tisztesség megölésére szánt hitvány gyiloknál nem egyéb, kik érvek helyett gyanusítással dolgoznak, akár csak a hitvány orgyilkos a méreggel. Hiába esküsznek ezek a 48-as zászlóra, mert minden egyebek ők, csak nem függetlenségi. Hiszen hazánk régi hatalmát az a szellem törte le és vezette Mohács-hoz, mely, hogy Homéroszi kifejezéssel éljek, jelenleg a függetlenségi párt tagjainak borzas melle alatt dulakodik. Az erők szétforgácsolása a nemzeti célokat előbbre soha sem vitte, de igen a munka, kitartás és egyetértés, melynek gyakorlatára a czivódás miatt, úgy látszik, nem ér rá a függetlenségi tábor két árnyalata.

Kevésben mult, hogy a függetlenségi eszme egyik feltétlen megbízható, első rendű harczosát, *Visontai Somát* el nem

buktatták, szemben azzal a vásárhelyi szélhámos főispánnal, ki a városi vállalatok rovására huzandó sápokból akart meggazdagodni, s kit viselt dolgai miatt fényes állásából kiakolbolítottak. Pártunk Visontai ellen e silány embert támogatta. Az „Egyetértés” oly pokoli dühvel, a személyeskedés és gyanusítás olyan pocsolyafertőjével rontott ez alkalommal is Visontaira, melyre undorodás nélkül gondolni sem lehet. Talán lesznek szivesek elismerni az „Egyetértés” rágalmokvácsai, hogy *Bartha* Miklós a haza függetlenségének tett annyi szolgálatot, mint bárki más. Őt azonban üldözött és hihetetlen, éppen a függetlenségi eszme hivatól kell nap-nap után méltatlanságot szenvednie.

„Annyi-é közöttünk az *igazi nagy ember*, hogy a közélet érzékeny kára nélkül őket végkép lejártni lehetne?” ezt kérdezzük. Végtelen szomorú állapotok ezek, melyekről az Irányi bölcs vezérlete alatt senki sem álmodott, de melyek mostanában állandóan napirenden vannak. Azóta megértük, hogy excommunicálják azokat, kiknek haja a függetlenségi párt zászlója alatt a hosszú küzdelemben megedzesedett.

Mi szükség volt pl. pártunknak Gyulán jelöltet állítani, holott világos volt, hogy *Barthával* szemben nem győzünk, legfőleg a pozícióját gyengítjük? Avagy éppen *ez lett volna a cél?* Aligha nem így áll a dolog, mert különben miért kürtöli az „Egyetértés” hónapokon át, hogy *Bartha* nem kap az országban kerületet? S mikor minden jóslás ellenére mégis kapott, akkor fordított a köpenyegen és kegyeskedett elismerni, mit addig ezerszer kétségbe vont, hogy *Bartha* a függetlenségi párt hiva, tehát rá kell minden függetlenséginek szavazni. Igen szépen hangzanék ez a tanács, de miután előzőleg *Barthát* nap-nap után a sárga földig huzzuk, becsületében, hazafiságában következtében gázoltunk, egyszerűen *érthetetlen*. Bodoki ur igen ügyes kor-

tesnek bizonyult, először a kormánypárt támogatásának megígéréseivel beugratta a Kossuth-pártot, a mivel elérte a függetlenségi párt meggyengítését. Mikor aztán az „Egyetértés” áldatlan munkája is megtette a magáét, akkor teljes erejével fordult a függetlenségi ellen és győzelmet aratott rajtuk. Gratulálunk neki, ha már a mieink erre magukat érdemessé nem tették.

Hozzátok szólunk urak, a függetlenségi párt mindkét árnyalatán, térjetez istenhez, gyűlölködés helyett gondoljatok a szegény hazára. Mit szól majd az utókor rólatok, tetteitek felett, találhat-e valami dicsérni valót rajta? Áldatlan viszálykodástok lehangol bennünket itt a vidéken, kik nem hiszünk a sok rágalom miatt ma már senkiben és semmiben. Itt az ideje, hogy pártunk a rágalmazás és becsületevés orgánumával, az „Egyetértés”-sel megtagadjon minden közösséget, mert a mig Kossuth Ferencz cikkei itt látnak napvilágot, addig senki sem hiteti el velünk, hogy a lap irányával nem szolidáris. Mikor a fuzió után pártunk 25 tagra olvadt össze, akkor is képes volt külön lapot fenntartani és most ne tudna? Ilyen szegénységi bizonyítványt a párt ki nem állíthat magáról.

A nikotin pusztításai.

— Czigarettázó gyermekek. —

Alig van olyan dohányos ember, a kit az utcán holmi apró-cseprő gyermek meg ne szólított volna már: „Tessék nekem adni azt a kis szivarvéget.” Persze az egész mellékes, hogy némelykor alig gyujtottunk rá a szivarra vagy cigarettára s a kis nebuló már is „vég”-nek nevezi el. Természetes, hogy ez a czim sokkal kedvezőbb az ő szempontjából. Ugy van a dologgal az ilyen fiucska, mint az olasz lazzaroni. Csak hogy a mi utcai gyermekünk negative fogja fel a dolgot. Mig az folyton na-

Van szerencsém nagyrabecsült vevőim szives tudomására hozni, hogy
a színház-épületben levő helyiségemben
egészen újonnan berendezett és teljesen friss árukkal felszerelt

női divat és fehérnemű áruházat

nyitottam. — A n. é. közönség eddigi szives pártfogását továbbra is kérve, vagyok kiváló tisztelettel

NŐI DIVAT- és FEHÉRNEMŰ ARUHÁZA
a színház-épületben.

ROSENBERG GYULA

a volt Makra Mátyás-féle helyiségben

(Mahr Károly urral szemben) pedig kizárólagos

nagy szőnyeg-áruházat

KIZÁRÓLAGOS SZŐNYEGÁRUHÁZA
a volt Makra-helyiségben. (Mahr K. urral szemben.)

gyit, ez nemleges nagyítással iparkodik meglágyítani az érzékenyebb sziveket.

S fájdalom, nem egyszer sikerül is. Vagy ha nem volna eredménye a kunyorálásának, akkor is segít magán a kis magyar gamin. Felszedi az utcán eldobott szivar-csutkákat vagy cigaretta-végeket s élvezettel szívja nagyobb dicsőségére a *haladás* korszakának.

És ez nem jól van úgy. A korai dohányzás olyan jelenség, a mely lépteny-nyomon észlelhető s a mely mindig nagyobb mértékben terjed. A mai világban egy cseppet se ritkaság az olyan *cigarettázó fiucska*, a ki ábéczés könyvet és palatáblát szorongat a hóna alatt. Az elemi iskolás gyermek még csak titokban dohányzik nyilvánosan. Otthon nem tudják. A középiskolai tanuló azonban már szülői engedéllyel élvezzi a dohányfüstöt. Nem ritkaság az olyan szülő, a ki a középiskola harmadik vagy negyedik osztályába járó fiának már megengedi a dohányzást. Az ilyen fiu bodor füstöt eregetve magolja a szintakszist és az összetett hármasszabályt. Hja, mert neki dohányzó készletet hozott a Jézuska.

Igy azután hiába veszik be az iskolák rendtartási szabályai közé azt a szakaszt, mely szigorúan tiltja a dohányzást. Az iskola sokkal kevesebbet tehet a nevelés terén, mint a család. Ha a család nem akar kezét fogni a tanítókkal, a szigorú paragrafus csak írott malaszt marad. Nagyon helyén való tehát, hogy a társadalom vegye kezébe az ügyet s ne engedje meg, hogy ez a pusztító szenvedély még

több kárt tegyen a nemzetnek amugy is erősen satnyuló fiatalságában.

Csak örömmel lehet üdvözölni az Országos Nemzeti Szövetséget, mely erős elhatározással akarja csökkenteni a gyermekek között elharapódzott dohányzást. Munkájához a társadalom támogatását kéri ki s ez a segítség bizonyára nem is marad el. Az orsz. közegészségügyi tanács volt az első, mely örömmel üdvözölte ezt a nemes törekvést s kilátásba helyezte, hogy minden lehető elkövet, csak hogy az eszmét megvalósítsa. Az országos sorompóalépést — igen helyesen — arra az időre halasztotta, mikor a képviselőválasztások hullámai elsimulnak. Remélhető tehát, hogy erről a dolgról nem sokára hallunk valamit.

Ez azonban még mind nem elég. Ha csak ilyen büntető jogkörrel föl nem ruházott testületek küzdenek a czélért, annak aligha lehet valami nagy eredménye. Minden követ meg kell mozdtani. Lépjen fel a kormány is, különösen pedig a közoktatásügyi és belügyminiszterium. Ez a kettő tehet legtöbbet. Szigorú kötelessége legyen minden tanítónak, tanárnak, hogy a hol csak tapasztalja ezt a rossz szokást, iparkodjék azt megakadályozni. A tanítók után majd megszokja minden értelmesebb ember, hogy olykor-olykor olyan alkalmi pedagogussá legyen. A belügyminiszternek meg épen módjában van, hogy a vármegyékkel erre vonatkozó szabályrendeleteket alkottasson és ezt a dolgot a rendőrségeknek különös figyelmébe ajánlja. Csak ilyen egyöntetű és

általános munkálkodással lehet orvosolni a bajt.

Annyi bizonyos, hogy ez a mozgalom föltétlenül számíthat minden okos szülőnek, minden értelmes embernek s minden emberbarátnak támogatására. Mert a ki csak egyetlen *cigarettázó* gyermeket is megint, a ki esetleg a szülő figyelmét felhívja a gyermeknek eme tiltott élvezetére, már egy por-szemmel járul a magyar nemzet erejének, hatalmának gyarapításához. A ki az utcán eldobott szivarvégeket következetesen a sárba tapossa, az bizonyára nem egy veszendőbe indult testnek és léleknek megmentéséhez nyújt segítő kezét.

Ebben közreműködni pedig minden becsületes állampolgárnak közreműködni szigorúan kötelessége. (b. i.)

— Mit csináljon a polgármester? A helybeli lapok most nem beszélnek másról, mint *Soltész* Nagy Kálmánról, aki egy személyben kir. tanácsos is, polgármester is, országgyűlési képviselő is. A kir. tanácsosság megfér a polgármesteri állással is, meg a képviselői állással is. De a két utóbbi nem fér meg együtt. Az egyikről tehát le kell mondania. Vagy polgármester legyen, vagy követ.

A közvélemény egészen tisztában van azal, hogy *Soltész* Nagy Kálmán csak a polgármesteri állásról mondhat le; mert ha ő erre a lépésre már előre el nem határozta volna magát, akkor a képviselői állást el sem fogadta volna. Csak az a kérdés, hogy mikor mondjon le? Most-e vagy csak három hónap múlva?

TÁRCZA.

A nőkről a nőknek.

— Csevegés. —

Szinte látom, hogy e szerény cikkkecske címének elolvasására, mint lángolnak fel nő olvasóink ragyogó szemei.

Ej, ej! — gondolják, — e sorok közül bizonyára szellemes pikanteriák pajkos koboldjai ütik majd fel mosolygó fejecskéiket.

Sőt az sem lehetetlen, hogy — bár a nevek mellőzésével; — az „X.” vagy „Y.” urhölgyről terjesztett hírek lesznek, minden esetre élénk színekkel, ecsetelve.

Nos igen. Mert mi egyebet is lehetne írni a nőkről . . a nőknek. Hajh! Minő lélek-nyugalommal lehetne akkor e koholt, vagy legalább is túlzott mende-mondákra, azon bizonyíték erejével rá ütni a látszólagos igazság hitelesítő bélyegzőjét.

»Hogyné volna igaz? Hiszen már nyomtatásban is megjelent.«

Nos, hölgyeim! Habár félek, hogy alább következő nyilatkozatom után, sokan unottan fogják e lapokat olvasatlanul félredobni, kötelességérzetem és igazságszeretetem készlet azon kijelentésre, hogy ezuttal csaldónak. Mert én, ki teljes életemben arra törekedtem, hogy játszi kedélyességgel önöket mulattatva, magam is kellemesen szórakozzam, — ma, ősz parókat és pápaszemet tettem fel, hogy kivételesen egy *komoly* szót intézzek önökhöz.

Bizonyára nagy örömet okozott, sőt a főmagasztaltság érzetét is életre ébresztette körülben ama térfoglalás, melyet a létért való küzdelem által sarkaltatva, a társadalmi téren utóbbi időben elérniök sikerült.

Önök ma mindenben egyenjogúak a férfakkal. Ott verejtékeznek velünk közösen a tudományos pálya és a hivataloskodás göröngyös utain. Bár — kétségtelen — lélekemelő azon tudat, hogy jövőben a szegény, de tudományosan képzett nő, ha férjhez nem megy is, képesítve van kenyerét tisztességes uton megszerezni, sőt kivételesen kell is úgy lennie, hogy a bájak és a földi javak hiányában, önhibájukon kívül, saját magukra utalt nők, műveltségi fokozatuknak és így jogos igényeiknek megfelelő, önfentartási eszközöz hoz jussanak.

Ám, ezen elvet általánosítani nem szabad. Mert a nőnek mégis csak természetszerű és legszebb hivatása az anyaság, a házi tűzhely ápolása és fentartása. Én nem hiszem, hogy egy éptestű, egészséges lelkületű nőnél, a legelőkelőbb állás képes volna kárpótlást nyújtani, egyetlen elmulasztott pásztoróráért, egyetlen csókért, mely szeretett gyermekének ajakáról fakadt.

Mindezeket az arra hivatottak sokkal szebben és meggyőzőbben megírták már, mint én. Nem is erről akarom nézeteimet elmondani. Hanem válaszolni szándékozom és pedig nyíltan és őszintén, ama, az önök bíbor ajkairól tömegesen fakadó kérdésre: »De hát mi vagyunk ennek az okai? Hát tehetünk mi arról, hogy a nősülési kedv a férfiak körében mindinkább kihálóban van

Nos, hölgyeim, igen! Önök, kizárólag önök az okai. Önök azok, kik nemükegyik jellemző sajátságát, a mely — ha a kellő határokat betartja — bájossá, kedvessé teszi önöket, tultengésre engedték jutni. Mely ennek folytán, — mint minden tultengésben szenvedő dolog — elfajult, eltorzult és mint ilyen, visszariasztólag hat.

Értem ez alatt az önök kedélyvilágának megnyilatkozását. Mert kell, hogy a gyöngéd női lélek, éppen gyöngédségének jellemző sajátossága folytán a külső behatások iránt fogékony, sőt érzékeny legyen; hogy a nő, — ugyszólván — esze helyett szívével gondolkozzék, hogy temperamentuma a pillanatnyi benyomásokra azonnal reflexet adjon. De nem szabad, hogy e benyomások önöket a pillanat gyermekeivé tegyék.

Már pedig a tapasztalat bizonyítja, hogy önök (tisztelet az igen csekély kivételnek) saját maguk, sőt egész családjuk jólétét képesek sárbatiporni pár röpke óra ketes örömeiért.

Önök ma Caesar szavaival akarnak élni: „Jöttem, láttam, győztem.«

Hogy mi az ára, a sokszor csak képzelt győzelemnek? Azt önök nem kérdezik.

„Túlszárnyalni társnőmet, bármi áldozat árán.“ Ez a jelszó. Hogy azután a férj bírja-e? Nem-e kénytelen sikkasztóvá aljasulni, hogy a házibéke kedvéért nejét ragyogtassa? Vagy az anyagi dolgok terhei nem-e szorítják markába az öngyilkosok fegyverét? Azzal önök nem törődnek. Csoda-e, ha ezeket látva, a fiatal embereknek elmege a kedve a nősüléstől?

A lapok jó tanácsokkal szolgálnak neki. Egyik azt mondja, hogy mondjon le azonnal. A másik meg arra biztatja, hogy huzzahalassza a dolgot mindaddig, a míg csak lehet. Mert ez áll a város érdekében. Most már mit csináljon Soltész Nagy Kálmán? Melyiknek a tanácsát hallgassa meg?

Mikor ezeket a jó tanácsokat elolvastam, megmosolyogtam az egész dolgot. Miért mosolyogtam? Azért, mert tudtam, hogy Soltész Nagy Kálmán azokat a jó tanácsokat nem fogja követni. Ő meghallgatja ugyan a lapok véleményét és tanácsát, de azokat nem követi. Hosszu, hivatalos pályája alatt megszokta azt, hogy csak a maga esze után megy.

Én előre tudom, mit fog cselekedni.

A legközelebb tartandó városi közgyűlésen a polgármesteri állásról lemond. A közgyűlés feladata lesz azután meghatározni, vajjon azonnal fölmenti-e őt az állás kötetmei alól vagy csak három hónap múlva? Ebben a kérdésben tehát Soltész Nagy Kálmán csak passiv szerepet játszhatik. A közgyűlés bölcsessége dönt abban a kérdésben, hogy mi történjék tovább? A közgyűlés határozata alkalmasint az lesz, hogy ő vezesse a város ügyeit mindaddig, a míg utódját meg nem választják. Addig pedig egy pár hónap szépen eltelik. A dolog tehát ezzel egészen rendben lesz.

Ha már minden lap tanácsokat ad Soltész Nagy Kálmánnak, én is adnék neki egy jó tanácsot. Azt tanácsolnám neki, mint képviselőnek egész tisztelettel, hogy az ország nagy politikai kérdéseivel ne törődjék valami sokat, mert az a kiegészési alap, melyen ő áll, nagy kárára van az országnak. Csak arra legyen gondja, hogy Miskolcz városának

érdekei az alkotandó törvényekben kielégítést nyerjenek s ő minden alkotandó törvényt a város érdekeinek szemüvegén át nézzen meg. Azután nagy politikai kérdésekben — a mennyire csak lehet — őrizkedjék a szavazástól. Megmondom miért. Ha *Bizony* Ákos „nem“ mel, *Soltész* Nagy Kálmán pedig „igen“-nel szavaz, akkor Miskolcz város két szavazata megsemmisíti egymást és semmit sem számít. Az ország függetlenségének, jólétének és boldogságának pedig az áll érdekében, hogy a *Bizony* Ákos szavazata *érvenyes* legyen.

Tudom, hogy ezt a tanácsomat *Soltész* Nagy Kálmán nem fogadja meg; de hát könnyítettem a lelemen, hogy elmondhattam.

Czimbórság.

Lapunk egyik előző számában ez alatt a czim alatt közölt cikkünkre egy tekintélyes polgártársunk beküldte hozzánk a „*Marcius tizenötödike*“ című lapnak 1848 június 22-én megjelent, 85-ik számát, melyben ugyanerről a tárgyról hatalmas cikket irt *Pálfi* Albert, a lapnak felelős szerkesztője.

Most, a midőn a czimek eltörlése ügyében nagyarányú mozgalom indult meg, midőn az országgyűlési képviselők is elakarják dobni maguktól a „nagyságos“ titulust; érdekes lesz elolvasni ezt a jó magyaros zamattal megirt cikket. Okulhat belőle az, a ki állásánál magasabb czim után vágyik. A cikk ime itt következik:

Egy hang a pusztában.

Ollyan dologról akarunk szólni, mely most ugyan napirenden nincsen, de már nagyon kezd az ember fülét bosszantani. *Értjük a korcs civilizatió legostobább inventióját a czimbórságot.*

Először is mindjárt itt van a hires és nevezetes: tekintetes karok és rendek. — No de ennek már vége. Legyen a historia dolga kikutatni, miben voltak tekintetesek, mennyiben karok, mennyiben rendek, ezen részeg kortesektől követté választott született Döbrögi-ek.

Véleményünk szerint ahhoz, hogy valaki magának czimeket követeljen, lelket és jellemet bélyegző vakság szükséges.

Nagy és első rangú nemzetek elvetették a czimeket. A franczia hivatalos nyelv még nem is urazza az egyéneket, és nálunk már most is vannak méltóságosok és nagyméltóságosok, sőt kegyelmesek is.

Lamartine, Lédru Rollin, Louis Blanc, az emberi nemzet regenerátorai, egyszerű polgárok. És nálunk például Tihanyi uram minden jelentőségen alóli egyenesség folyamodik Bécsbe, hogy ő excelsitias ur legyen.

Uram, uram excelsitias Tihanyi uram nem szégyeli ön magát?

Hanem tanácsolnok mi önnek egy módot, mi által el menne kedve az excelsitias czimtól. —

Tudja mit, keljen fel egykor jókor reggel nyolcz órakor, tegyen fel egy hosszú hegyes háló sipkát, vegyen magára slafrokot, és úgy mosdatlanul, s ha van haja fűsületlenül, tollasan pelyhesen, s borotválkozatlanul álljon ön a nagy tükör elébe: fűzze össze karjait és nézze meg magát.

Nézzon ön olyan komolyan, és mérgeesen saját szemei közé, és keressen maga magán valami méltóságos, excellentiást! Ön földig fog pirulni, visszaküldi Bécsbe czimeit, s név változtatásért fog folyamodni.

Ha úgy állana rajtam, mint a hogy nem áll én önt drága Tihanyicskám egy perc alatt kigyógyitanám a czimbórságból.

Ki állítam önt az az 1848 iki Europa felistenei közzé.

És bemutatnám önök társaságát a jövőmenő közönségnek.

Azt mondom: Ime ez itt Lamartine, a szellem, nagyság eszmekepe, ez itt Dupont

„Ez tuzás“ — fogják önök mondani. Pedig nem az. Szem- és fültanuja voltam, midőn egy fiatal férj a mult farsangon kijelentette, hogy nem viheti nejét az álarcos bálba, mert váratlanul sok kiadása volt. Az asszonyka már-már bele is nyugodott, midőn tudomására jutott, hogy „X“ ur nejével részt fog azon venni. „Hallod“-e? — mondá erre, a különben minden tekintetben tisztességes feleség — „X“ kisebb állásban van, mint te. Mit mondana a világ, ha ők ott vannak, mi meg nem? Elfogunk menni! És ez ellen nem volt apelláta. Ott is voltak. Hogy mi áron? Azt a bálban véletlenül ellesett következő párbeszéd magyarázta meg:

Nő: „Nézd csak, „X“-ék sampanyereznek, míg mi közönséges bort iszunk. Hozass te is hamar egy üveg pezsgőt!“

Férj: „Nem lehet, már nincs annyi pénzem.“

Nő: „Látod, milyen könnyelmű vagy! Mondtam, hogy csapjuk be mind a két ágyneműt, mert a mit egyért kapunk, az nem lesz elég.“

Ha nem is vagyok már ifju, azt a kort sem értem még el, melyben törülközővel fésülködünk, a fogkefe pedig luxuscikk. Ennél fogva nem kell két évtizednél tovább visszamennem, hogy rámutassak az akkor divott józan és a ma uralkodó csillogó, de üres gondolkozásmód között lévő különbségre.

Akkor még a jobbmódu leányok is csak egy fehér (ha jól emlékszem, „moll“ nak hívták e habszerű, könnyű és mosható szép szövetet) ruhát kaptak egy farsangra. Azt minden bál után kimosták és minden bála

más-más színű szalaggal diszítették. Végig táncoltak benne hat bált is, h misitatan jökedvvel.

Ma, minden táncmulatságra új ruha kell, még pedig selyemből. Mi sem természetesebb, mint hogy közép sorsu ember, azt — tisztességes uton — csak úgy szerezheti be, ha a szó szoros értelmében megkoplalja. Hát érdemes egy bált éj örömeiért annyi áldozatot hozni?

„Igaza van“, — mondják önök. — De ez másként nem lehet. Mert, ha leányaimat egyszerűen öltöztetem, rájuk sem néznek és egész éjjel árulhatják a petrezselymet.

Hát ez nagy tévedés! Megengedem, hogy az ugynevezett „arany ifjuság“, melynek tagjai csak a modernül öltözött jukker lányokat szokták 4—5 farsangon át kitancoztatni, az aggszerűség határáig — nem fog velük foglalkozni. Azok tehát létezésükről nem vesznek tudomást többé, de legalább nem is riasztják el mellőlük a komoly gondolkozásu férj-jelölteket, kik viszont sokkal szivesebben forgolódnak az egyszerűen és háziasan nevelt leányok körében.

Mert ott nem kell attól rettegniök, hogy egy célhozvezető, komoly hajlam ébredése esetén nem lesznek képesek az elkapott nő igényeit kielégíteni. Amazok közül pedig csak nagy ritkán, elvétve van egynek egynek tisztességes szándéka ily körből nőszülni. És az egyszer, szórványosan előforduló kivételek, szabályként föl nem állíthatók, sőt ellenkezőleg; éppen mint kivéte-

lek, az ellenkező szabály megerősítéséül szolgálnak.

Hja! De hát most ez a divat, pedig a divatnak hódolni muszáj (Pardon! Irhattam volna azt is, hogy „kell“, de az „es muss sein“-ből megmagyarosított „muszáj“ hatványzása a „kell“ nek, melyre tősgyökeres magyar szavunk azért nincsen, mert a régi jó időkben a magyarnak még semmi sem volt „muszáj.“)

Sokat irhatnék még e tárgyról s talán legközelebb kifejtem nézeteimet és ismereteimet a divatról magáról. Noha erős meggyőződése, hogy e jobb, mondhatnám, halásabb ügyszó méltó buzgalommal falra hányt borsó marad.

De hát a vízbefutó a szalmaszálhoz is kapkod. Én pedig ilyen vízbefutó vagyok. Mert ne gondolják, nagyságos asszonyaim és kisasszonyaim, hogy e sorok írója egy elkeseredett agglegény, ki ezen minőségének mentő okokat keresendő, nyult a tolhoz. Oh, nem? Sőt! Már régóta egy hajóban evezek ama egyszeri fazekassal, kinek szekere, a vásárra való igyekezet közben feldőlven, így sóhajtott fel:

„Hála Istennek! Ezen is tul estem; nagyobb baj már nem érhet.“

Magyarán mondva: nős vagyok. Nem csak nős, de négy leánynak a . . . nevel . . . szerencsétlen apja. Azért esedezem önök előtt összetett kezekkel:

Változzanak meg, mert ha nem?!? . . . Honnan vegyek én egyszerre négy selyem ruhát, ha ezek felnőnek?

Porlált!

de l'Eure, maga a vas áthatóság, ez Ledru Rollin a megtörhetlen bátorság, Louis Blanc az ifjú Europa képviselője. —

És ezen emberek mindnyájan csak egyszerű polgárok.

Ekkor öntre jönne a sor galambom Tihanyi Ferencz. —

Képzem mint szurkolna ön midőn a kíváncsiak előtt el kezdeném mondani, hogy kicsoda ön. —

Ez itt a Tihanyi Ferencz, egy excellenciás nagy ur, eő császári, s apostoli felségének valóságos belső titkos tanácsosa, temese gróf és főispán: arany kulcsos, ezüst sarkantyus, réz gombos, czin kanalos, olombotos, vas vilás, cserép pipás, fa gereblyés és lakirt topános vitéz.

Ah, ah:

Valjameg ön Tihanyi Ferencz nem egyszer inkább kívánna ön a guilotin alá jutni mint egyszer illy szegénykőre kitétetnie.

No de bocsnat ha úgy per tangentem önt berántottuk cikkünkbe, az ön fajtája úgy is akkor volt legboldogabb ha nevét valami országos küldöttségbe beczikkelyezték. Ezután 1848-ban már másképen fogunk cikkükbe jönni.

Bocsnat, hogy háborgattuk, falusi elvonaltságában. Pá, a viszontlátásig!

És pedig hány ilyen tekintetes, nagyságos, méltóságos, nagy méltóságú, főméltóságú, kegyelmes, és irgalmas uraink vannak.

Aztán miféle emberek ezek. Árva lelkünkre mondjuk, hogy ha kale dárium és schematicus nem volna, az atyafiakon kívül nevüket nem ismerné senki.

Elő zör is a hivatalbeli méltóságok.

A püspökök illistrissimus ac reverendissimusok. Nem halálra nevetető cím ez. És mégis mint ragaszkodnak hozzá.

Eminentissimus, celsissimus, serenissimus — ezek az embert egy africai főnök következő címére emlékeztetik.

Ókrök ökre a legnagyobb erejű elephant.

Ezután az egyik azt mondja magáról, hogy ő az ország bírója, másik, hogy ő a tárnokmester, a harmadik, negyedik a király tálaíró, asztaláról, pinczéről s lovairól vett magának címet. —

Valóban az efféle egy cseppet sem különbözik attól, a mi Don Cesar de Bazanban, a hol Monfiour marquis a király kegyelmes apró marháinak ketrecz mestere.

Mi különbség van az apró marha, s egy ló közt? A csirkéket a királyok megeszik, a lóra csak rá ülnek vagy kocsiokba fogatják.

A lovász mesternek következőleg épen nincs nagy oka Monfiour marquis, királyi apró marhák felügyelője felett hetykélkedni, s azt gondolni, hogy ő nagyobb ur annál.

Az ügyvédek maguknak a perillustris és generosus címet faragták, a polgárok végre, a kereskedők és csizmadiák prudensek és circumspectusok lettek.

Lehet-e mind ezeknél iszonyatosb satirát gondolnunk.

Örvendeni való csak egy van, hogy a címek némelly helyeken már kezdenek elmaradni.

A radicalok marcius óta nem ismernek címet és ha valaki követelőleg lépne fel, az ugyancsak nevelés szerepet vinne.

A ministerek nem szólnak, hanem vagy háromnak a pestiek közül sok égető szomjat kell elszenvedni. Ah be jó volna egy kis excellenciás!

Egyik ministerünkről azt az anecdotát hallottuk, hogy három napig mindig deprecaltta magát az excellenciát, de végre berekedt, s most a czin rajta maradt.

Egy közölök igen sajnálja a tekintetes címet. Van egy olyan is, ki a tisztetes címhez szerzetet magának érdemeket.

Végre mindezekből a tanúság az, hogy mentül kisszerűbb mentül nyomorubb egy ország annál több és cifrább címek vannak benne. És ellenkezőleg. —

Azért jó volna, ha a ministerium példával menne elő.

Hanem az nem jó példa, ha az egyik minister azt mondgatja, hogy még korán van az „önt“ használni, hanem inkább torquealni kell a stylist, hogy a megszólítás ne jöjjen benne elő.

Epen mint mikor az ember nem tudja ha valjon per kend vagy per maga valakivel. *Oh be szegény dolgok vannak a világon!*

Csak még egyet: honnan componalta ki egy bizonyos város hatósága, hogy a ministerium címe ez: magas.

Nem kellene azt a W. Zeitungot annyira studiumul tenni.

UJDONSÁGOK.

— **Követeink Budapesten.** Miskolcz város országgyűlési képviselői: *Bizony* Ákos és *Sollész* Nagy Kálmán a mai nap folyamán Budapestre utaznak, hogy a képviselőház megnyitó ülésén jelen legyenek.

— **Kalandoz híre** terjedt el tegnap reggel városunkban. Azt beszéltek ugyanis, hogy *Sollész* Nagy Kálmán a magasabb politikai körök sugalmazásából arra kérték, hogy képviselői állásáról *Tisza* Kálmán javára mondjon le. Mi magától *Sollész* Nagy Kálmántól kérdeztük meg, hogy van e ennek a hírnek valami alapja. Ő erre határozottan kijelentette, hogy az egész dologból egy szó sem igaz, vele ebben e tárgyban soha senki sem beszélt. — No hiszen az kellene még, hogy *Tisza* Kálmán, ez a minden politikai bűnök ősapja, akit a nemzet közakarata Nagyváradon már eltemetett, itt Miskolczon akarna feltámadni! . . . Csak hadd pihenjen a vén bűnös a gesztí hársfák árnyában. Reá már itt ezen a földön nem sűt többé a feltámadás napja. Requiescat in pace!

— **Ezüstlakadalom.** Dr. *Gencsi* Samu, a helybeli ügyvédi kar egyik tekintélyes tagja és neje *Hollandér* Fanni, jótékonyságáról híres urnő e napokban ünnepelték házasságuknak 25 éves fordulóját. A köztisztelőnek és becsülésnek örvendő házaspárt ez alkalomból barátjai, tisztelői és ismerősei a szeretet minden jelével és jókívánságokkal halmozták el. A szíves jó kívánatokhoz mi is csatlakozunk és azt óhajtjuk, hogy ez a derék házaspár aranylakodalmat is vidám hangulatban és teljes jó egészségben ünnepelje meg.

— **Áthelyezés.** *Havas* Henrik máv. mérnök a miskolci üzletvezetőség központjából a sátoralja új helyi fűtőházhoz helyeztetett át.

— **A színügyi bizottság** kedden délután 6 órakor *Tarnay* Gyula dr. vezérigazgató elnökléte alatt ülést tartott, a melyen a miskolci színházat újabb 3 évre pályázat kiírása nélkül *Szalkay* Lajos eddigi színigazgatónak adta. *Szalkay*, mint értesülünk, tegnapelőtt már elutazott a vidék nagyobb városába, tagok szerződötése céljából. — Az eddigi színházi idényben *Szalkay* ambiciózus igazgatónak mutatta magát, reméljük, hogy a jövőben is törekedni fog a közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni, annál is inkább, mert a színügyi bizottság határozata a bizalom jele, a melyet *Szalkay*nak előlegezett s a melyet bizonyára ki is fog érdemelni.

— **Gyászhir.** Mélyen megrendítő haláleset híret hozta hozzánk a táviró hiób postája, mely dr. *Neuman* Bertalan miskolci ügyvédet és családját borította gyászba. Gyömrői *Adler* Adolf dr., Nagy-Károly város főorvosa, dr. *Neuman* Bertalan apósa, örök álomra hunyta le szemeit. A köztisztelőben álló férfi elhunyt városunkban is általános és mély részvétet kelt. Nyugodjék békében!

— **Szentiványi Kálmán visszahelyezése.** Örömmel értesültünk, hogy *Szentiványi* Kálmán, az Erzsébet-kórház ellenőrt, aki ellen a közigazgatási bizottság a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatot elrendelte s a kit állásától is felfüggesztett, hivatalába visszahelyezték s nevezett tisztviselő állását már el foglalta. Örömmel értesültünk, mert ebből azt látjuk, hogy őszinte kérelmünk, melyet ennek a derék, szelid lelkületű tisztviselőnek érdekében tettünk, a hatóságnál jóakaratu meghallgatásra talált. Most már *Szentiványi* Kálmán nyugodt lélekkel megünnepelheti hivatalos működésének 25-ik évfordulóját.

— **Kamarai közgyűlés.** *Radvány* István kir. tanácsos elnökléte alatt a kereskedelmi és iparkamara csütörtökön ülést tartott, melyen többek között igen élénk felszólalásra adott alkalmat a keresk. miniszter azon leirata, a melyben a közös hadsereg részére szállítandó gyapju árak mérséklése iránt teendő intézkedésre hívja fel a Kamarát, mivel máskülönb a hadügyminiszter külföldön szerzi be a gyapjut. A kamara határozott állást foglalt e leirat ellen, mely a hazai kereskedelem és mezőgazdaság érdekeit sérti és így a leirati meghagyást mellőzi.

— **Baba-verseny.** A „*Színházi Ujság*“ tegnapi számában olvassuk, hogy a nevezett lap szerkesztősége meg akarja szavaztatni a közönséget a felett, vajjon *Feledy* Boriska vagy *Szelestey* Elza játsza-e jobban a „*Baba*“ czimszerepét, tudatják egyszersmind, miként az igazgatóval úgy állapotok meg, hogy a „*Baba*“ negyedik előadásán az fogja játszani a czimszerepét, a ki győztesen kerül ki a versenyből. Ezen *baba-versenyt* a legnagyobb mértékben elítéljük. Mert megszavaztatni a közönséget a felett, hogy melyik művész játszik jobban egy szerepet, abszurdum. És pláne, hogy a győztes játsza legközelebb a szerepet. Azt, hogy ki játszik jobban, a közönség az ilyen szavazással el nem döntheti, mert hisz tudvalevő, hogy minden primadonnának van egy „*udvara*“ és a melyik több lapot venne, hát az volna a győztes. Primadonnaversengés ez, még pedig olyan, a melyről maguk a nevezett primadonnák mit sem tudnak. Az egyik primadonna egy mai lapban tiltakozott is ez ellen s határozottan állitjuk, hogy ezt a másik primadonna sem veszi szívesen. Az ilyen szavazásnál az kerül ki győztesen, a ki több szavazó lapot kap, tehát a kinek több a pénze. Ezzel pedig eldönteni, hogy ki nagyobb, nem lehet. A fővárosban megszavaztatják a közönséget, hogy „*melyik színésznő a legszebb, melyik a legszeretreméltóbb*“, de hogy melyik játszik jobban egy szerepet, a felett ott sem szavaztatnak. Megrovás éri főleg az igazgatót, a ki beleegyezését adta egy olyan vállalkozáshoz, a melyet a jóizlésű közönség határozottan elítél.

— **A miskolci kir. kath. gymnasium** segélyzőegyesülete holnap vasárnap d. e. 10 és fél órakor a gymnasium helyiségében XIII. rendes közgyűlést tartja. Targysorozat: 1. Titkári jelentés. 2. A pénztárnok és számvizsgáló bizottság jelentése. 3. A f. iskolai évi költségvetés megállapítása. 4. Esetleges indítványok.

— **Névmagyarosítás.** *Klein* Lajos miskolci lakos, valamint kisk. fia *Jenő*, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „*Károlyi*“ ra változtatta.

— **Községek átkebelezése.** Répáshuta és Gyertyánvölgy községek eddig a mezőkövesdi pénzügyőri szakaszhoz és biztossághoz tartoztak, most azonban a miskolci szakasz és biztosság kerületébe kebeleztettek.

x **Az agglagény sorsa.** Ahol a társasélet nem fejlődött ki teljes virágában, az agglagénynek rossz dolga van. Amíg fiatal, csak megjárja valahogy, de ha megvénül és ha öreg korában szerelmes lesz. . . Akkor kezdődik csak a baj. A mi agglagényünk szerelmes. Szegény leányt szeret. Szegény leányt oltart elé vinni egy szegény agglagénynek kész vezedelem! Mit tegyon? Tanácskozik jó barátaival, gyógyító balzsamot keres szerelmes szívére. Mindhiába. A józan ész és barátai azt tanácsolják neki, hogy házassága által egy szegényből ne csináljon két koldust. Lelkének egyensulya kezd inogni. Már

már lemondani készül az életről, midőn megjelen előtte szerető anyja képe, kinek ő az egyetlen kenyéradója, támasza. Előtte lebeg imádottjának szerelmes tekintete. A szív szeretete folyton harezban áll az ősz józanságával és ismerősei úgy bánnak vele, mint a kibe csak hálni jár a lélek. Egy napon azután hivatalából sürgős ügyben kérésték lakására. Két ur várta már. Minden bevezetés nélkül egy rakás pénzt olvastak le asztalára. Ellenértékül csak a nyérő sorsjegyet kérték Török A. és Társa bankháza (Budapest, V. Váci-körút 4/a.) kiküldöttelei, akik azért jöttek, hogy a nagy nyereményt kifizessék. Anya és fiu örömkönnyezve, egymás nyakába borulnak és épp e pillanatban érkezik a most már szerencsés leányzó is. Az eljegyzésen a vendégek számtalan lelkes pohárköszöntőkben emlékeztek meg a szerencséhez bankházi és egyhangulag hangoztatták a beszédek végén: „Eljen a szerencsés hozó Török bankház!”

x **Anyák!** Kinek ne volna legfőbb gondja, hogy gyermekének minden jót megszerezzen? A ki ezt teheti, kezdje el már csecsemő korában s ne használjon gyermeke fürösztésére akármilyen, a gyenge bőrt izgató, káros hatású szappant, hanem **csak a Szabó Béla gyógyszerész miskolczi pipere-szappangyáros által e célra a legfinomabb oliva olajjal készített, az érzékeny gyermekbőrre igen jótékonyan ható, illat nélküli gyermek-szappant.** Egy darab 25 kr. 3 drb. 70 kr. Miskolcson kapható Szabó Béla drogériájában, Mähr Károly, Weidlich Pál és Nagy Miklós üzletében.

Itt vannak a színészek! A színházi idényre már megérkeztek a **legszebb blousok, blouse selyem szövetek,** echarpes és fichuk, továbbá a legújabb **öszikelmék,** Cybelin, Himalaja, Homes pomes Double angol kelme, a legnagyobb választékban **Dancz József** divatruházába „Lyon városához.” **Sirkoszoruk nagy választékban.**

Színház, művészet.

Heti műsor.

Szombat Baba.
Vasárnap Fekete rigó.
Hétfő San-Toy.
Kedd A király mulat.
Szerda Baba.
Csütörtök Családi örömök.

A baba.

(—f—) *Audran* egyik kitünő operettjének „*A babá*”-nak zsolfolt ház előtt kedden volt a bemutatója. A kedves, bájos zenéjű operett, mely egy képzelt országban játszik, szívesen fogadta a közönség, s főleg az első felvonásbeli „*barátok kara*” és a harmadik felvonásban a „*nincs neki párja*” hármastetszett.

Feledy Boriska a czimszerepben pompásan festett, alakítása tökéletes volt, igazi, aranyos babát mutatott be. Énekszámait a közönség többször megismételtette; két szép virágcsokrot kapott.

Segedy Zelma *Lancelot* adta. Szép csendes hangját kellő érvényre juttatta, azonban játékából hiányzott az elevenség.

Szalkay, mint Hiliárus mester többször megkaczagatta a közönséget. *Kemény* szépen énekelt, *Hetényi* és *Virág* ügyesen játszottak, ugyszintén *Cathriné* is. A kar és zene összevágó volt, a diszletek és jelmeffényesek.

Szerdán megismételték „*A babá*”-t. A színház ezuttal is megtelt s a közönség sokat tapsolt a szereplőknek.

A menyem.

Csütörtökön „*A menyem*” került először színpadra fél ház előtt.

Fabric Carre és *Paul Bilhaud* ezen kitünő vigjátéka pompás ötletekkel, finom, átgon-

dolt szellemeskedésekkel vannak tele, menten minden vastag komikumtól és pikantiériától. Minden mondatnak, minden szónak meg van a maga helye és értelme, a mese-szöveg, a bonyodalom és az abból való kigabalyodás mesteri kezekre vallanak. A főszereplő alakja *Leverdierné (Follinuszné)* domborodik ki különösen, a ki nem látja szívesen a vele egy házban lakó Mártát (*Szarvassy* Ilona) menyének azért, mert párisi leány s arra akarja birni fiát (*Rajz* Ödön), hogy váljon el feleségétől és vegye el *Lodozka* grófnőt (*Holéczy* Ilona). Mindig keres és kutat, hogy menyé hűtlenségére bizonyítékot találjon, de természetesen felsül. Végre is visszamegy férjével, id. *Leverdierné (Szepessy* Gusztó) a vidékre, a ki rábir arra, hogy a képviselőségről mondjon le.

Nemcsak a főszereplők, de az epizód alakok is mind pompásak. Az izgatott *Malesscot (Hetényi)*, a rövidlátó *Gustav Larnelle (Bogyó)*, ki a festészetért rajong, a süket *Fernand Virágh* a ki a zenét imádja, az ügyetlen és tapasztalatlan titkár, *Honoré (Zsoltoványi)*, a pletykás szobaleány (*Jónás Margit*), mind-megannyi sikerült alakja a darabnak.

Az előadás jó volt. *Follinuszné* művészi-esen játszotta id. *Leverdierné* nehéz szerepét. A maró gunyt, a melylyel minden egyes szavában menyét illeti, igen ügyesen alkalmazta. Játéka méltán érdemli meg a feltétlen dicséretet. Ez volt tulajdonképen első nagyobb fellépése, a melyben tehetségét, illetve tudását bemutatta. Nagy művész, a ki igen szívesen látunk gyakrabban s nagyobb szerepekben a színpadon. Kér, hogy virágvasárnaptól már elszereződjön. *Szarvassy* Ilona a „*menyem*” szerepét helyes felfogással adta, kedves, szeretetreméltó volt. Szép virágkosarat kapott. *Holéczy* Ilona kis szerepében rendkívül bájos volt. *Rajz* Ödön, *Szepessy*, *Hetényi*, *Virágh*, *Boros*, *Jónás Margit* ügyesen egészítették ki az összjátékot, csupán *Zsoltoványi* volt egy kissé nehézkes.

Tegnap Pénteken zsolfolt ház előtt a „*Vicze-admirális*” ment leszállított helyarákkal.

Törvénykezés.

Esküdtszéki tárgyalások.

Szerdán Vilik Rudolf bűnügye volt kitüzve tárgyalásra. *Vilik* szándékos emberölés büntetével volt vádolva. A tárgyalást azonban nem lehetett megtartani, mert a tanúk nem jelentek meg. Már megalakult az esküdtszék, kihallgatták a vádlottat is s csak midőn a tanukra került a sor, jelentették az elnöknek; hogy a tanúk nem jöttek be. Ennek következtében elhalasztották a tárgyalást s azt folyó évi november hó 11 ére tüzték ki.

Csütörtökön szándékos emberölés kísérletével vádolt *Zilahi* Gyula állott az esküdtek előtt, a ki 1901. évi január hó 9-ik napján *Lakon Fazekas* Lászlót egy seréttel töltött kétlövetű fegyverből arczon lött. Egy serét találta, a minek következtében könnyebben megsérült.

A tárgyalást pontban 9 órakor *Pócs* Endre kir. törvényszéki bíró elnök megnyitotta. Szavazóbírák voltak: Dr. *Végh* Imre és dr. *Zelenka* Lajos kir. törvényszéki bírák. Jegyző volt *Ludvig* Rezső. A vádhatóság részéről dr. *Somossy* András kir. alügyész jelent meg, vádlottat dr. *Kovács* Lajos ügyvéd védte.

Esküdtek voltak: *Kun* Kálmán, *Csorba* József, *Munk* Soma, *Klein* Mór, *Gácsi* István, *Kohn* Miksa, *Greuter* József, *Frank* Zsigmond, *Klein* Lajos, *Mesko* László, id. *Fodor* Károly és *Petrik* Pál.

Vádlott kihallgatása után a tanukra került a sor, majd miután ezzel a bizonyítási eljárás befejeztetett, megszerkesztették az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket.

Ezután dr. *Somossy* András kir. alügyész tartotta meg vád- és dr. *Kovács* Lajos ügy-

véd védbeszédét, mire az esküdtek visszavonultak, s meghozták főnökük *Kun* Kálmán elnöke alatt verdiktjüket, minek alapján a törvényszék *Zilahi Gyulát másfél évi börtönre ítélte.*

Tegnap pénteken *Károlyi* István emődi lakos bűnügyét tárgyalták az esküdtek. *Károlyi* István azzal volt vádolva, hogy Emődön 1901. évi február hó 21-én felesége, szül. *Német* Julianna hasába egy kést hajított, a mi által azon olyan súlyos sérülést ejtett, hogy annak következtében két nap alatt, február 23-án, itt Miskolcson az „*Erzsébet*” kózkórházban, hová gyógykezelés végett szállították, meghalt.

A tárgyaláson elnök volt: *Ortway* Miksa kuriai bíró, szavazóbírák voltak: Dr. *Görgey* Sándor és *Hubay* Gyula törvényszéki bírák, jegyző volt *Szendeffy* Károly. A vádhatóság részéről Dr. *Szapár* József kir. alügyész szerepelt, vádlottat dr. *Hercz* Ödön ügyvéd védte.

Esküdtek voltak: dr. *Neuman* Bertalan, id. *Fodor* Károly, *Petrik* Pál, *Friedman* Miksa dr. *Havas* Leó, *Hosszúfalussy* Gyula, *Karikás* Gyula, *Klein* Lajos, *Soóváry* Károly, *Frank* Zsigmond, *Déhm* Herman és *Dancz* József.

Vádlott beismerésben volt és miután tanu nem volt, az orvosi látletet és a bonczjegyzőkönyv felolvasásával a bizonyítási eljárás befejezést nyert.

Megszerkesztették az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket és megtartotta dr. *Szapár* József kir. alügyész vád, dr. *Hercz* Ödön ügyvéd védbeszédét.

Az esküdtek, kiknek főnöke dr. *Neumann* Bertalan volt, bűnösnek mondták a vádlottat és ennek alapján *Károlyi* István 3 és fél évi börtönre ítéltetett.

A 92. szakasz nem alkalmazása miatt vádlott semmisségi panaszszal élt.

CSARNOK.

Iskolai megfigyelések.

Paula, igaz, hogy jó házból való kis leányka volt, mégis feltűnt, hogy oly igen jól tanul.

Kisült azonban később, hogy otthon néjje tanítja, ugy azonban, hogy nem volt benne közsönnet. Addig mondogatta előtte sorba az abc mondatocskáit, versecskéit, hogy Paula eleitől végig hiba nélkül eldarálta; — mutatta, de nem olvasta, hanem könyv nélkül mondta. És milyen keserves volt ezt olvasni megtanítani.

Második osztályos korában kezdett olvasni. Hanem ha több tagu szó akadt szemé elé, olyan keserves kinnal silabizálta ki, hogy hozzáképest a kötörés valóságos pihenés.

Ezt a szót: figyelmeztette, tizféleképpen is, de azért rosszul olvasta. Egy-két tagot mindig átugrott; volt az figyeltet, figyelmette, figyelzette, minden, minden, csak az nem, a minek kellett volna lenni.

Igen nagy gondot fordítsunk azokra, a kiket otthon tanítanak.

Y-nal többször megesett, mint nem, hogy a hitant nem tudta. A tisztelendő ur végig próbált vele minden biztatást, de hiába.

Egyszer aztán megigérte neki, hogy jövő alkalommal — megveri.

Persze, Y. urfi volt megint az, a ki nem tudta.

— Gyere ki hunczut.

— Kérem szépen, elveszett a könyvem, nem tudtam megtanulni.

A tisztelendő ur áthivatta a bátyját az

V-ik osztályból, a ki azt állította, hogy igenis megvan a könyve, de — eldugta.

— No fiu, most nincs más hátra, mint-hogy megkapod a porciódat.

Azzal fogja a szent atya a nádvesszőt és a keresztyéni szeretet nagyobb dicsőségére rá akar huzni vagy hármat.

— Ejnye, te hunczut, mi van a nadrágod alatt? De pufog rajta a bot!

Kisült, hogy a kis kedves — sapkáját avatta fel villámhárítóul.

Matyit sűrűn rajtakapták czimborái, hogy koldul. Haza sem megy az iskolából, hanem sorba járja a vendéglőket, mindenütt ebédet kér és kap is sok helyen, a járó-kelőkötől meg krajezárokat kunyorál.

Mivel szülei nem földhöz ragadt szegények voltak, én esetenként szigorúan megbüntetem a ficzkót. De hasztalan. Rossz szokásával nem hagyott fei. Egyszer aztán szigorúan kérdőre fogtam a fiut. Ő meg azaz! kádencziázik, hogy azt mondja:

— Édes anyám küld. Azt mondja, keressek magamnak, mert ő nem ad enni.

Hm; hátha igaza van! Felhivattam anyját. Hát az ipse hazudott, mint a pinty. Nem hogy ők küldenék, de alaposan megbüntetik mindig.

Láttam, hogy itt másképen czélt nem érünk, hanem erősebb módhoz kell fordulnunk.

Szülei beleegyezésével jól helybenhagytam. Ez azután használt.

A szokás hatalmát bizonyítja a következő eset is.

A II. oszt. olvasókönyvben van egy olvasmány „Miatyánk, ki... vagy a menyekben” czímmel.

A felett is lehetne szépen vitatkozni, vajjon községi vegyes vallású iskolában helyén van-e az ilyen című olvasmány. De hagyjuk ezt most.

Csak azt akarom mondani, hogy valahányszor erre az olvasmányra kerül a sor, a fiuk mindig utána kezdik mondani: szentel tessék... persze az uri imára gondolnak.

Tanító.

Nincs többé TYUKSZEM!

A kinek tyukszem bántalmi vannak, forduljon bizalommal hozzám, ki

**1 koronáért 5 perc alatt
fájdalom nélkül**

távolít el tyukszemet gyökerestől, vágás, égetés és késhasználat nélkül.

Lakásom Korona szálló I. em. 18.

Kivánatra az illetők lakására is elmegyek.

Rendelkezésre állok naponta:

Hölgyeknek: d. e. 11—12-ig, d. u. 5—6-ig

Uraknak: d. e. 8—11-ig, d. u. 2—5-ig

Kiváló tisztelettel

Frank I.

tyukszem specialista.

Hirdetmény.

Miskolcz város képviselőtestületi közgyűlése f. é. október hó 17-én 103. sz. a. elhatározta, a vármegyei törvényhatósági bizottság jóváhagyásának fentartásával, hogy egy alszámvevői állást szervez, melynek javadalmazása 1500 kor. fizetés s 300 korona lakbér leend.

Ezen határozatot azzal tesszük közhirrre, hogy ellene a községi törvény 25. §-ához

képest 15 napi határidő alatt, illetve f. é. november hó 7-ig bezárólag a v. közigazgatási hivatalban bárki felebezését benyújthatja.

Kelt Miskolcz város képviselőtestületének 1901. év október hó 17-én tartott közgyűléséből.

Soltész Nagy Kálmán Dr. Kun József
polgármester. v. főjegyző.

NYILT-TÉR.

Utazáskor felette alkalmas! Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egész ségügyi hatóság által megvizsgálva! 40-42

(Bizonyítvány Bécs, 1887. július 3)

Legjobbnek elismert

Kalodont Fogtisztító szer!!

rövid időn át tartó használat után alaposan eltünteti a szájból képződő és a foghúshoz tapadó, a fogakra ragadó káros gombák hihetetlen mennyiségben mutatkozó szilárd sokaságát, fogkövet és egyéb tisztátalanságokat, erősíti a foghúst és a fogakat az elcsúszástól és legkésőbbi koráig és elősegíti a jó emésztést és így az egészséget is.

Szendrői kőszénbánya-társulat.

Vidékünkön legjobb minőségű a

szendrői kőszén.

Könnyen meggyulad, egyenletesen és szagtalanul ég, nagy meleget fejleszt, salakja nincs, hamuja igen kevés.

Árak franco Miskolcz p. u. waggonként 66 korona.

Kisebb mennyiségben pályaudvari raktárból átvéve, métermázsanként 90 fill. Azonnali pontos szállítás.

Megrendeléseket elfogad:

Lichtenstein László

vaskereskedése Miskolcz.

Szendrői kőszénbánya társulat.

Terhes és Sárkány.

Szendrői kőszénbánya-társulat.

SIMON FRIGYES

kőfaragó- és sirkő-telepe

Miskolcz, Vay-ut 3. sz.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. figyelmét dusan felszerelt üzletemre felhívni.

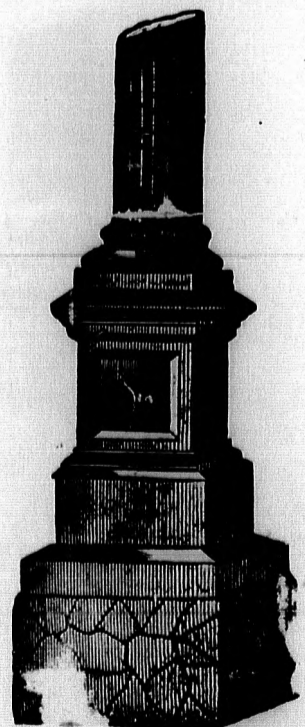
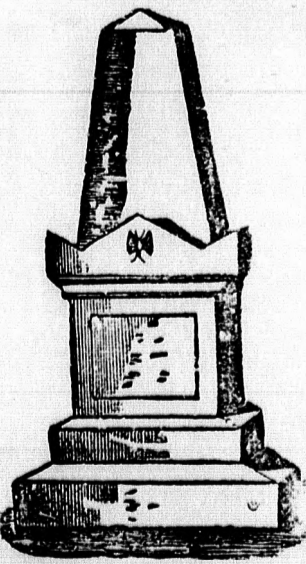
Granit és márványokat

a legválasztékosabb színben raktáron tartok, ugymint fekete svéd, sötét és világos sziléziai gránitokat, norvég labrador, világos, sötét és fekete sziléziai és karrarai márványokat.

Saját készítményű trachit-közből a legjótányosabb árban készítek

sír- emlékeket,

sírmegélyeket, valamint teljes sírboltokat Szoboralakokat elvállalok szent vagy világi jellegűeket, a legművésziességben kivitelben.

Építész urak figyelmébe

különösen ajánlom kő-lépcsőmelegítő Függlépcső 3 frt 50 kr., síma lépcső 2 frt 80 kr., 10/10 méterenként.

24-26

Mély tisztelettel

Simon Frigyes.

Kávéház megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

TÚZOLTÓ kávéházamat

(Kossuth-utca) a mai kor igényeinek megfelelően egész újonnan átalakítottam és

szombaton, f. hó 26-án

zene mellett ünnepélyesen megnyitom. *Hideg ételek és jó italokról* gondoskodva van.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

teljes tisztelettel

Perl Gyula, tulajdonos.

Osztálysorsjegyek

a IX. sorsjáték 1. osztályára

FŐ-ÁRUDÁNKBAN

eredeti árban kaphatók:

1/1	1/2	1/4	1/8
12 K	6 K	3 K	1.50 K

Huzás november 21. és 22-én.

Weisz Náthán és Társa

bank- és váltóüzlete Miskolcson.

Vidéki megrendelések bérmentve eszközöltnék.

1.000.000

KORONA

ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

ARANYOZÓ

melylyel bárki azonnal **újja aranyozhat** elavult tükör és kép-keretet, lámpát, szobrot stb. — Az aranyozás annyira tartós, hogy mosás után is megtartja fényét.

Üvegje ecsettel 30 krajczár.

Kapható:

Gedeon András

könyv és papírkereskedésben Miskolcz

Máhr K. üzletével szemben.

Hirdetmény.

A közös hadsereg ellenőrzési szemléje Miskolcson, a városházán 1901. november 6., 7. és 8. napján a következő sorrendben fog megtartatni:

1. November hó 6-án a Miskolcz városi illetőségűek.
2. November hó 7-én a vasutnál és a gyárakban tartózkodó idegenek.
3. November hó 8-án a város területén és határában tartózkodó idegen illetőségű, szabadságos és tartalékos katonák s póttartalékosok felett.

Felhívtnak ugyanezért a Miskolcz város területén és határában tartózkodó összes szabadságos és tartalékos közös hadseregbeli katonák, hogy a fentebb jelzett határidőben reggel pont 8 órakor igazolványukkal el látva, a városház udvarán megjelenni kötelességüknek ismerjék.

Mindazok, kik a szemle megkezdése után jelentkeznek, utószemlére lesznek utasítva. A szemlén való megjelenés alól fel van mentve:

- a) kik ez évben tényleges szolgálatban állottak
- b) kik ez évben fegyvergyakorlatot teljesítettek;
- c) papjelöltek és papnövendékek;
- d) a folyó évben besorozott újonczok és póttartalékosok.

Mindazok, kik a főellenőrzési szemlén meg nem jelennek, utószemlére lesznek kötelezve s az ettől indokolatlanul elmaradtak a fennálló katonai törvények szerint fognak büntettetni.

Az utószemle folyó évi november hó 21-én és 22-én Kassán a 34-ik hadkiegészítő parancsnokságnál fog megtartatni.

Kelt Miskolcson, 1901. évi okt. hó 15-én.

Lukács, városi r.kapitány

JEGYZÉKE az 50,000 nyereménynek.

Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

Korona

1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
1 . . .	30000
3 . . .	25000
1 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
8 . . .	3000
432 . . .	2000
768 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
81700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi magy. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nem-sokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy 50,000

pénznyereménnyel sorsolattik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160,000 koronát egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tevésszerű betétjei a következők:

egy nyolcad (1/8) frt	— 75	vagyis	1.50	korona.
egy negyed (1/4)	1.50	"	3.—	"
egy fél (1/2)	3.—	"	6.—	"
egy egész (1)	6.—	"	12.—	"

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz behirdetése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év november 5-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TSA

bankház, BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték osztályai:

1. Váczi-körut 4.
2. Múzeum-körut II.
3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó!

TÖRÖK A. és Tsa főelárusítók Budapest.

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben utánvételre kérem — postautalvánnyal küldöm. (A nem tetsző töröndő.)

Pontos cím: _____

Amerikai Áruház Miskolcz Városház-tér 1. sz.

Breuer-palota.

Rőfös, rövid
és divatáru,
vászon- és
fehérneműk
legolcsóbb
bevásárlási
forrása.

Vidéki
megrendelés
a legnagyobb
gonddal
pontosan és
gyorsan
eszközöltetik

Értesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a város házi pénztárának 1902. évre összeállított költség és fedezet előirányzata a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével és tanács végzésével együtt f. év okt. 22-től november hó 5-ik napjáig bezárólag a város főpénztári hivatal helyiségében 15 napi közszemlére kitétetik, mely idő alatt észrevételeit mindenki megteheti.

Miskolczon, 1901. évi okt. hó 22-én.
Soltész, polgármester.

Értesítés.

Miskolcz város képviselőtestületi közgyűlése f. é. október 17-én 99 sz. alatt elhatározta, hogy a „Tavaszi“ és „Nyári“ utcák között lévő, a miskolczi 2811. sz. tjkvben 5370 hr. sz. a. felvett Dick Mór és neje tulajdonát képező telket 800 korona vételár fejében utca-szélesítés céljából megvásárolja.

Ezen határozat a községi törvény 113. § a értelmében f. évi október hó 23-tól f. év

november hó 22-ig bezárólag 30 napi közszemlére azzal az értesítéssel tesszük ki a közigazgatási hivatalban, hogy ellene a jelzett határidő alatt bárki felelősséggel élhet.

Kelt Miskolczon, a városi képviselői testületnek 1901. évi október hó 17-én tartott közgyűléséből.

Soltész Nagy Kálmán Dr. Kun József
polgármester. v. főjegyző.

Hazai ipar

„Emke“ padlófénymáz. Magyar gyártmány!

Nem kell osztrák, nem kell német, nem kell külföldi gyártmány, hanem vegyünk

Berkes-féle „EMKE“ padlófénymáz

s így elérjük, hogy kitűnő, legjobb magyar gyártmányt kaphatunk s emellett kiváló köz-művelődési célt szolgálunk, mert 5 százalék az EMKE javára szolgál.

- A Berkes-féle »Emke« szobapadló-fénymáz: rögtön szárad, a fényezett szoba már 1 óra múlva használatba vehető.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló fénymáz: szagtalan, nem kell a kellemetlen terpentint napokig a szobában tűrni.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló-fénymáz: mosható s szárazra törülve fénye még fokozottabb.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló fénymáz: víztől nem lesz foltos, mint a többi fénymáz.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló-fénymáz: fényét a hasonló gyártmányok között legtovább tartja, legtartósabb.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló-fénymáz: üvegkeménységűvé válik s így legkevésbé kopik.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló fénymáz: szeszszel higítható.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló-fénymáz: kitűnően alkalmas konyha butorok és más erős használatnak kitett tárgyak mázolására.
- A Berkes-féle »Emke« szobapadló fénymáz: a ragadós padlókat szárazra teszi. 8-10.

Eladási hely Miskolczon

Gyártás és főeladási hely:

Schvartz és Zahler urak festék és vegyi cikkek kereskedése. Berkes Bertalan Nagyvárad.

Kapható nagyban és kicsinyben.